

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אודי הקר

תובע

דור גלילי
ע"י ב"כ עו"ד שרון גלילי

נגד

נתבעת

מערכת YNET - ידיעות אינטרנט
ע"ד ב"כ ירון חנין

פסק דין

1

2 תביעה כספית, על סך של 75,000 ש"ח, לפיצוי ללא הוכחת נזק בגין פרסום לשון הרע. עניינה
3 בכתבה שפרסמה הנתבעת אודות הנתבע – שחקן כדורגל.

4

5

רקע ותמצית טענות הצדדים:

6

7 1. התובע הוא שחקן כדורגל פעיל. במועדים הרלוונטיים לתביעה היה התובע שחקן בקבוצת
8 הכדורגל "סקציה נס ציונה" ששיחקה בליגת העל.

9

10

2. ביום 16.6.2020 התפרסמה כתבה באתר האינטרנט שמפעילה הנתבעת, בה נכתב בין היתר
כדלקמן:

11

"..הלחץ בסקציה נס ציונה מתחיל להשפיע. דור גלילי והמאמן ליאור זדה

12

התעמתו, זאת בעקבות דין ודברים שהיה בין השחקן לאחד הצעירים

13

שהתאמן בקבוצה. זדה לא אהב את התנהגותו של גלילי וכעס עליו.

14

בתגובה השחקן שלא זוכה לדקות משחק צעק עליו. המאמן סילק אותו

15

ואמר לו שהוא גמר את העונה, כך לפי שחקנים שהיו ליד האירוע.

16

לפיהם, האווירה הייתה חמה ולא היה חסר הרבה כדי שהשחקן יגיע

17

לעימות פיזי עם המאמן, כאשר בהתערבות השחקנים זה נמנע. "זה היה

18

מביך לראות את זה. יש מספר שחקנים שלא מקבלים קרדיט מהמאמן

19

וכמעט לא משחקים", אמר שחקן בקבוצה. "זה היה רק שאלה של זמן עד

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1   **שהלחץ ישפיע וזה יפרוץ החוצה. חבל שאנחנו מתמקדים בזה במקום**
2   **לנסות ולהתמקד במאמץ להשאיר את הקבוצה בליגה".**
3   **בנס ציונה הודיעו שהמועדון לא מתכוון לעבור לסדר על התנהגות השחקן**
4   **והוא יזומן לוועדת משמעת פנימית. כמו שזה נראה, גם בגלל שנותרו**
5   **מספר מצומצם של משחקים, גלילי סיים את דרכו בקבוצה".**
- 6   3. התובע טוען כי הפרסום רצוף שקרים והציג אותו באור שלילי, תוך שיוחסה לו התנהגות
7   אלימה כלפי מאמן הקבוצה ואף ניסיון תקיפה של ממש, אשר נמנע רק בשל התערבות
8   שחקנים אחרים. לטענתו, הפרסום נעשה באופן חובבני, מבלי שנערכה בדיקה ראויה טרם
9   הפרסום. הפרסום נשען, לכאורה, על מקור אנונימי, שחקן בקבוצה או גורם אחר, אשר לו
10   אינטרס ככל הנראה לפגוע בתובע. הדברים שפורסמו לא נבדקו עם התובע טרם פרסומם,
11   תגובתו לא התבקשה ולא נערכה פניה לאף גורם מוסמך מטעם הקבוצה קודם לפרסום.
12   ככל הנראה הסתמך הכתב על מידע שיקרי, נבזי שכל מטרתו לפגוע בתדמיתו של התובע.
13   תוכן הכתבה, המייחס לתובע ניסיון וכוונה לתקוף את מאמנו הוא פרסום קשה ופוגעני
14   שהשלכותיו על התובע (כשחקן כדורגל) קשות.
- 15   4. מוסיף התובע כי אילו הייתה הנתבעת טורחת לבצע בדיקה ולו בסיסית של דברי הכזב
16   שפורסמו, אז הייתה מתבררת לה תמונה שונה לחלוטין. למעט שיחה בין השחקן למאמנו
17   ליאור זדה, לא אירע דבר. הוא לא ניסה לתקוף את המאמן ולא רק שלא נדרשה התערבות
18   שחקנים אחרים על מנת למנוע תקיפה כביכול, אלא ששחקנים אחרים כלל לא נכחו
19   באירוע.
- 20   מעולם גם לא נתבקשה תגובתו טרם פרסום הכתבה. גם לאחר ששלח מכתב התראה
21   ודרישה להתנצלות ופרסום הבהרה בכתבה מתקנת, כל שהוצע לו, לטענתו בזלזול, היה
22   לאפשר לו למסור את תגובתו לכתבה.
- 23   5. לאור האמור, טוען התובע כי הנתבעת עוולה כלפיו בפרסום לשון הרע והוא עותר לפיצוי,
24   ללא הוכחת נזק, בסך של 75,000 ש"ח.
- 25   6. מנגד, הנתבעת טוענת כי מדובר בתביעה משוללת יסוד עובדתי ומשפטי. הפרסום על
26   התקרית בין התובע למאמנו התבסס על מקורות מוסמכים ומהימנים בקבוצה, ביניהם -
27   מנכ"ל הקבוצה ודובר הקבוצה. הפרסום מהווה דיווח חדשותי בנושא אקטואלי שהיה בו
28   עניין ציבורי רב. הכותב עשה מלאכתו נאמנה תוך מילוי חובתו העיתונאית להביא לידיעת
29   הציבור מידע חדשותי, שנסמך על מקורות מוסמכים ומהימנים בקבוצה בנושא שהעניין
30   הציבורי בו אינו יכול להיות שנוי במחלוקת. האמור בכתבה הוא אמת והטענה כי בכתבה
31   יוחסה לו התנהגות אלימה או ניסיון לתקוף את מאמנו אינה נכונה.
- 32   7. מוסיפה הנתבעת כי בעקבות התקרית שעליה דווח בכתבה, נערך לתובע הליך משמעותי
33   שבסופו הוחלט כי יסיים את דרכו כשחקן בקבוצה. לטענתה, התובע לא גילה עובדה זו

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1 בכתב התביעה, דבר המעיד על חוסר תום ליבו. לטענתה, לאחר שהתובע פנה אליה בקשר
 2 לפרסום, היא הציעה לו, מתוך רצון טוב, להביא את עמדתו לאירוע ולפרסם תגובה מטעמו.
 3 התובע התעלם מכך ועיניו היו נשואות אך לפיצוי כספי שאין לו כל הצדקה.
 4 .8 לטענתה עומדות לה ההגנות הקבועות בחוק, בין היתר ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק
 5 איסור לשון הרע "הגנת אמת בפרסום", ו"הגנת תום הלב" שבסעיף 15 לחוק. בנוסף, לתובע
 6 לא נגרם כל נזק והוא לא זכאי לכל פיצוי.
 7 .9 התובע העיד בעצמו. מטעם הנתבעת העידו: מר דוד נתן- כתב הספורט אשר פרסם את
 8 הכתבה. כן הוזמנו לעדות מטעמה: מר ליאור זדה- מאמן הקבוצה בזמנים הרלוונטיים
 9 ומר אלירן ברנשטיין- דובר הקבוצה בזמנים הרלוונטיים לתביעה. משנחקרו העדים
 10 והוגשו סיכומי הצדדים, בשל התיק להכרעה.

דיון והכרעה:

- 11
 12
 13
 14 .10 כפי שיפורט להלן, דין התביעה להתקבל בחלקה. כמצוות מחוקק המשנה בעניין תביעות
 15 המתבררות בסדר דין מהיר, אנמק מבלי להידרש לטענות שאינן נדרשות לצורך הכרעה
 16 בתיק, לטענות המהוות הרחבת חזית ולטענות שנזנחו בסיכומי הצדדים.
 17 .11 הפסיקה התוותה את השלבים לבחינת תביעות לפיצוי בגין לשון הרע, כדלקמן (ע"א
 18 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' אילון (לונג) הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 (2004):
 19 "ניתוח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים: בשלב הראשון
 20 יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות
 21 על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם
 22 לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת... בשלב השני יש לברר, בהתאם לתכלית
 23 החוק לאיזונים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו,
 24 בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק... בשלב השלישי, בהנחה שעברנו את המשוכה
 25 השנייה, יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15
 26 לחוק. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים".
 27 .12 מעשה של פרסום "לשון הרע" מהווה עוולה אזרחית בהתקיים שני תנאים: האחד –
 28 שעסקינן ב"פרסום"; השני – שהפרסום מהווה "לשון הרע". במקרה זה אין חולק, כי
 29 פרסום כתבה באתר הנתבעת מהווה "פרסום" ועל כן לא ארחיב בסוגיה זו. הצדדים
 30 חלוקים האם תוכן הכתבה מהווה "לשון הרע", כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-
 31 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק"), ואם כן - האם עומדות לנתבעת ההגנות
 32 הקבועות בחוק.
 33

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

האמור בכתבה מהווה "לשון הרע"

1

2

3

13. סעיף 1 לחוק חוק איסור לשון הרע קובע:

4

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

5

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג

6

מצידם;

7

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

8

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם במשרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,

9

במשלח ידו או במקצועו;

10

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית

11

או מוגבלותו".

12

14. הלכה היא, כי בחינת תוכן הפרסום נעשה על פי מבחן אובייקטיבי - כיצד הקורא הסביר

13

מבין ומפרש את משמעות הדברים שפורסמו. לעניין זה, אין חשיבות לשאלה

14

הסובייקטיבית, היינו - מה הייתה כוונת המפרסם, ואף לא לדרך בה מפרש התובע את

15

הפרסום (ראו ע"א 740/86 יגאל תומרקין נ' אליקים העצני מג(2) 333 (1989), וכן ע"א

16

466/83 אג'מיאן שאהה נ' ארכיהגמון יגישה דרדריאן פ"ד ל"ט (4) 734 (1986):

17

"המבחן, שבאמצעותו יקבע הדין אם אכן דברים מסוימים שפרסם פלוני

18

עלולים להיות לשון הרע כלפי אדם אלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי. המבחן

19

הוא אובייקטיבי מהותי לאמור: לא קובע מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע,

20

אלא הקובע הוא כיצד עלולה החברה לקבל את הדברים שבאותו פרסום..".

21

הכלל הוא, שהפרסום יפורש על פי המשמעות המקובלת בציבור כולו ועל פי הבנתו של

22

"האדם ברחוב" או "האדם הרגיל" ש"איננו המשכיל ביותר או האיש הירוד ביותר מבחינת

23

התפתחותו" (ראו גם א. שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ז 1997) בעמ' 110). מכאן, שבענייננו,

24

יש לבחון כיצד תוכן הכתבה נתפס בעיני הקורא הסביר.

25

15. לאחר עיון בכתבה, מצאתי כי יש בדברים שהובאו בה כדי להוות לשון הרע, כהגדרת

26

העוולה בחוק.

27

16. עיקר המחלוקת בין הצדדים בשתי שורות מתוך הכתבה: "... ולא היה חסר הרבה כדי

28

שהשחקן יגיע לעימות פיזי עם המאמן, כאשר בהתערבות השחקנים זה נמנע..".

29

17. פרשנות סבירה של הכתבה מובילה למסקנה, כי עדים לאירוע חזו בניסיון של התובע

30

להתעמת פיזית עם מאמנו וכי רק בהתערבות שחקנים הדבר נמנע. קורא סביר של הכתבה

31

מבין, כי לולא נכחו שחקנים נוספים באירוע ולולא היו מתערבים אותם שחקנים, היה

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

1 התובע מתעמת פיזית עם מאמנו. כל פרשנות אחרת (כטענת הנתבעת) אינה מתיישבת עם
2 לשון הכתבה ואינה סבירה.
3 18. בייחוס התנהגות זו לתובע יש כדי לפגוע בו ולהשפילו. גם אם לא אקבל את טענת התובע
4 כי בכתבה יוחסה לו התנהגות פלילית (של תקיפה) לבטח יוחסה לו התנהגות אלימה וחוסר
5 שליטה עצמית. להתנהגות מעין זו כלפי מאמן הקבוצה השלכות חמורות עוד יותר ויש בה
6 להשפיע על תדמיתו של התובע כשחקן כדורגל. על כך העידו הן התובע והן עדי הנתבעת.
7 19. לאור האמור לעיל, מצאתי לקבוע כי יש בדברים שפורסמו בכתבה, כדי "להשפיל" את
8 התובע ו"לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג" בעיני הבריות, לבזותו "בשל מעשים,
9 התנהגות או תכונות המיוחסים לו" ויתכן שאף היו עלולים לפגוע במשרתו. לפיכך מצאתי,
10 כי בנסיבותיו של מקרה זה הפרסום שבכתבה מהווה לשון הרע על פי סעיף 1 לחוק. להלן
11 אבחן האם עומדת לנתבעת איזו מההגנות הקבועות בחוק להן טענה בכתב הגנתה.
12

לנתבעת לא עומדות ההגנות שבחוק

13
14
15 20. כמפורט להלן, לא מצאתי כי לנתבעת עומדות ההגנות שבחוק.
16

הגנת "האמת בפרסום" – סעיף 14 לחוק

17
18
19 21. סעיף 14 לחוק קובע, כדלקמן:

20 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר
21 שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך
22 בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

23 22. הגנה זו משקפת את נכונות המחוקק להתיר פרסומים עובדתיים שיש בהם משום פגיעה
24 בשמו הטוב ובכבודו של מושא הפרסום, מקום שעסקינן בפרסום שתוכנו אמת ובמידע
25 שיש בו עניין לציבור. רק שילובם של שני היסודות - אמיתות הפרסום והעניין הציבורי בו-
26 יקים את ההגנה שבסעיף 14 לחוק.. (ראו דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך
27 ואח', מיום 18.9.14; להלן: "עניין אילנה דיין").

28 23. לגישת כבוד הנשיא בדימוס, השופט א. גרוניס, בפסק הדין בעניין אילנה דיין, ה"אמת"
29 שאליה מכוון סעיף 14 לחוק היא אמת משפטית או אמת שיפוטית. היינו, פרי עיבוד של
30 בית המשפט, בכלים משפטיים, את המציאות העובדתית כפי שהיא מוצגת לפניו. היינו,
31 כדי להכריע בשאלה האם תוכן הפרסום היה אמת, יש להשוות בין תוכן הפרסום לבין
32 האמת כפי שנקבעה על ידי בית המשפט באותו עניין. הפרסום נדרש לשקף אמת "שלמה".

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

1 כלומר, שלא ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מהפרסום, וכן שלא
2 ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים. מוסיף כבוד השופט גרוניס, כי הפרסום נדרש
3 לשקף את האמת כפי שהייתה בזמן הפרסום, ולא כפי שנחזתה באותה עת. הכוונה היא
4 לאמת העובדתית ברגע הפרסום, שהיא אחת ויחידה.
5 24. התנאי השני של תחולת הגנת האמת בפרסום, הוא קיומו של עניין ציבורי בפרסום. בעניין
6 דוד אפל (ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון ואח'), פ"ד נו(2) 607 (2002) נפסק ש"עניין
7 ציבורי" ייחשב עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור
8 תועלת בידיעה לגביו- אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות
9 חייו. לא פעם "העניין הציבורי" שבפרסום עשוי לנבוע מהיותו של מושא הפרסום דמות
10 ציבורית, אם כי לא תמיד די בכך. ברור כי לא ניתן לקבוע מראש אלו נושאים יהיו "עניין
11 ציבורי" והדבר ייבחן לגבי כל פרסום לגופו. בעניין זה מצאתי, כי עסקינן בעניין ציבורי וכי
12 תנאי זה התמלא. עסקינן בשחקן כדורגל, בליגה בכירה, שאף הושעה מפעילות בעקבות
13 האירוע. לציבור כולו ולאזהדי הקבוצה בפרט עניין בכך. אדרש עתה לשאלת אמיתות תוכן
14 הפרסום.
15 25. אקדים ואציין כי אינני מקבל את טענת התובע, כי "הפרסום כולו רצוף שקרים וסיפורי
16 מעשיות" (סע' 4 לכתב התביעה). מהעדויות בתיק עולה, כי למעשה אין חולק על מרבית
17 תוכן הכתבה: אין חולק כי הייתה תקרית בין התובע לבין שחקן נוער במהלך האימון; אין
18 חולק כי בעקבות התקרית היו חילופי דברים קשים בין התובע לבין המאמן שבסיומם
19 הודיע המאמן לתובע כי הוא "סיים את העונה" ולא ישחק יותר. כך שאין לקבל את האמור
20 בסעיף 7 לכתב התביעה לפיה "למעט שיחה בין השחקן למאמנו ליאור זדה, לא היה דבר".
21 עם זאת, כאמור, עניינה של התביעה בציטוט שהובא לעיל, כביכול מפי שחקני הקבוצה,
22 לפיו "לא היה חסר הרבה כדי שהשחקן יגיע לעימות פיזי עם המאמן, כאשר בהתערבות
23 השחקנים זה נמנע".
24

הגנת "אמת בפרסום" - לא היה עימות פיזי שנמנע בזכות שחקני הקבוצה

25
26
27 26. הנתבעת טענה כי הפרסום התבסס, בין היתר, על מקורות מוסמכים ומהימנים בקבוצה
28 ביניהם מנכ"ל הקבוצה ודובר הקבוצה. אולם אין מחלוקת כי אלו לא נכחו באירוע
29 ודבריהם (ככל שנאמרו – ועל כך להלן) מהווים אך עדות שמיעה (ראו עדות הדובר בעמוד
30 2 לתמליל, שורות 29-30; המנכ"ל לא העיד בתיק).
31 27. מבין הנוכחים באירוע התובע והמאמן העידו בתיק. מעדותו של התובע ומעדויותו של
32 המאמן עולה, כי באירוע שבין המאמן לתובע נכחו רק התובע, המאמן ועוזר המאמן (או

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1 מאמן הכושר) שחקנים אחרים לא נכחו באירוע (ראו עדות התובע בעמוד 4 לפרוטוקול,
2 שורה 20 ועמוד 6, שורות 10-13; וכן עדות המאמן בעמוד 13, שורות 11-16).
- 3 28. התובע העיד כי לא היה כל ניסיון לעימות פיזי וכי הוא אומנם אמר למאמן "אין לך מילה,
4 אתה שתי דקות בליגת העל והתחלת לעוף" והמאמן השיב לו "יכול להיות שאין לי מילה,
5 אבל אתה את העונה סיימת", אך לאחר מכן לא היה כל עימות נוסף ו- "כל אחד הלך לדרכו
6 וככה זה נגמר" (עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 30-34; עמוד 9 לפרוטוקול, שורה 12). גם
7 המאמן העיד כי פרט לחילופי הדברים לא התרחש כל אירוע של אלימות או ניסיון אלימות
8 של התובע כלפיו וכי לא נדרשו שחקנים למנוע אירוע שכזה. כך העיד המאמן, כי לאחר
9 חילופי הדברים בינו לבין התובע "אמרתי לו שמבחינתי סיימת את תפקידך והמשכתי
10 לחדר" (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 9-10) ובהמשך (עמוד 15 לפרוטוקול, שורות 1-19):
- 11 "ש. חוזר על אותו אירוע שהיה. קודם אמרת בתחילת דבריך שדור אמר מה
12 שאמר ואתה אמרת מה שאמר וזהו. מה תגובתך לזה שאם אגיד לך שאחרי
13 אותו אירוע זה הסתיים בזה ששחקנים לקחו אותו לחדר אחר?
14 ...
15 ת. אני המשכתי לדרכי לתוך חדר ההלבשה ובזה נגמר.
16 ש. אבל ראית ששחקנים לקחו אותו לחדר ההלבשה?
17 ת. באמת שלא ראיתי דבר כזה".
- 18 29. מכאן שכל העדים שנכחו באירוע העידו שלא היה כל ניסיון לעימות פיזי שנמנע בהתערבות
19 שחקנים אחרים. שניהם אף העידו כי באירוע כלל לא נכחו שחקנים אחרים שיכלו למנוע
20 עימות כאמור (ראו גם עמוד 6 לפרוטוקול, שורות 12-13).
- 21 30. מכאן, שהאמור בכתבה לעניין זה אינו אמת ויש לבכר גרסת התובע שלא היה כל ניסיון
22 לעימות פיזי וכי לא היו שחקנים אחרים שהתערבו למנוע עימות שכזה.
- 23 31. הנתבעת מנסה לתמוך טענותיה בעדות הדובר, עמו שוחח הכתב לאחר פרסום הכתבה,
24 ממנה עולה כי מספר שחקנים אמרו לו שהיה צורך בהתערבות שחקנים ("חלק מהשחקנים
25 אמרו לי שהיה איזה ניסיון להפריד" עמוד 3 לתמליל, שורה 35; וכן עמוד 10, שורות 23-
26 20 שם ציין שהדברים נאמרו לו על ידי 4, 5 שחקנים). אולם הדובר העיד כי הוא לא נכח
27 באירוע וכי דברים אלו נאמרו לו כעדות שמועה, עוד העיד, כי חלק מהשחקנים אמרו לו
28 דברים הפוכים והוא "אינו יודע למי להאמין" (עמוד 3 לתמליל, שורות 35-38):
- 29 "העד, מר ברנשטיין: חלק מהשחקנים אמרו לי שהיה איזה ניסיון להפריד,
30 עו"ד חנין: ניסיון להפריד בין מי למי?
31 העד, מר ברנשטיין: בין דור לליאור, חלק מהשחקנים אמרו לי שלא היה שום
32 דבר, אני לא יודע למי להאמין, למי כן, למי לא. זה מה שאמרו לי השחקנים".

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1 32. הדובר הוסיף כי הוא "אינו יודע להגיד" אם היה עימות פיזי (עמוד 4 לתמליל, שורה 24)
 2 ובהמשך עדותו הוסיף:
- 3 "כב' הש' הקר: אדוני יסביר לבית המשפט מה בדיוק נמסר לו.
 4 העד, מר ברנשטיין: שוב, חלק מהשחקנים שדיברתי איתם טענו בפני שהיה
 5 איזשהו עימות ביניהם ושהיה ניסיון להפריד,
 6 כב' הש' הקר: אלו המילים שאמרו לך? היה עימות?
 7 העד, מר ברנשטיין: כן.
 8 כב' הש' הקר: לא אמרו לך עימות פיזי? עימות מילולי? איך ניסו
 9 להפריד?
 10 העד, מר ברנשטיין: לא אמרו לי את המילה עימות פיזי, חלק מהשחקנים
 11 שדיברתי איתם לא אמרו לי בכלל שהיה ניסיון להפריד, אלא רק על הדברים
 12 שהוא אמר למאמן".
- 13 33. בהמשך עדותו (ועל כך להלן) הבהיר הדובר, כי הוא לא מסר פרטים אלו לכתב וכי הוא לא
 14 אמר לו שנדרשו שחקנים להפריד בין התובע למאמן (עמוד 5 לתמליל, שורות 1-15).
- 15 34. לטענת הנתבעת, יש ללמוד מנוסח ההסכם שנחתם בין התובע לקבוצה כי היה עימות פיזי
 16 או למצער כי היו טענות מצד הקבוצה לאלימות פיזית, שכן בהסכם נכתב כי "הקבוצה
 17 חוזרת בה מכל טענה ו/או אישום כלפי השחקן לעניין אלימות פיזית מכל סוג שהוא".
- 18 35. אולם התובע העיד, כי סעיף זה הוסף בעקבות הכתבה שפרסמה הנתבעת (ולטענתו אף
 19 לצורך תביעה זו) וכי לא הייתה האשמה על תקיפה או ניסיון תקיפה או עימות פיזי בין
 20 התובע למאמן (איני נדרש לעניין זה לטענה בדבר העימות הפיזי בין התובע לשחקן אחר
 21 בקבוצה, שנטען כי התובע דחף אותו, שכן טענה זו אינה חלק מהפרסום מושא הליך זה).
 22 עדותו זו של התובע לא נסתרה ומצאתי לקבלה. אין חולק, כי ההסכם נערך לאחר פרסום
 23 הכתבה ואך טבעי הוא שהתובע יבקש להוסיף להסכם הצהרה של הקבוצה המעידה כי
 24 הוא לא מואשם באלימות (לאחר שפורסם אחרת).
- 25 36. למעלה מן הצורך אציין, כי האירועים מושא הכתבה זכו לפרסום בכלי תקשורת נוספים,
 26 בחלקם אף הובאו דברי התובע ודברי המאמן. בפרסומים אלו לא נכתב כי נדרשה
 27 התערבות שחקנים על מנת למנוע עימות פיזי בין התובע למאמן. יש בעובדה זו לחזק את
 28 מסקנתי.
- 29 37. לאור כל האמור מצאתי לקבל את גרסת התובע (והמאמן) לפיה לא היה אירוע אלימות או
 30 ניסיון לעימות פיזי בין התובע למאמן ולא נדרשה התערבות שחקנים למנוע אירוע שכזה.
 31 אוסיף, ועל כך להלן, כי גם הנתבעת אינה טוענת שאירוע שכזה היה, אלא שלטענתה פרטי
 32 האירוע נמסרו לה על ידי שחקנים וגורמים מוסמכים בקבוצה ועל כן האמור בפרסום הוא
 33 אמת, שכן אין בו אלא להביא דברים שנאמרו.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

1 הגנת "אמת בפרסום" - אמתות אמירת הדברים גם אם הדברים שנאמרו אינם אמת

2
3 38. לטענת הנתבעת, הכתב לא פרסם את הדברים כעובדה, אלא אך כתב שהדברים נאמרו לו
4 על ידי שחקנים: "... כך לפי שחקנים שהיו ליד האירוע. לפיהם, האווירה הייתה חמה
5 ולא היה חסר הרבה כדי שהשחקן יגיע לעימות פיזי עם המאמן, כאשר בהתערבות
6 השחקנים זה נמנע." "זה היה מביך לראות את זה"...".

7 39. לטענת הנתבעת, במצב דברים זה בו הכתב אך הביא דברים שנאמרו לו על ידי אותם
8 שחקנים, גם אם תוכן הדברים אינו אמת, הרי שהעובדה שהדברים אכן נאמרו לו על ידי
9 השחקנים היא "אמת". לטענתה, בנסיבות אלו על הנתבעת אך להוכיח את אמתות אמירת
10 הדברים ולא את אמתות תוכנם וכי די בכך על מנת שתחסה תחת ההגנה של "אמת
11 בפרסום". מצאתי לדחות טענה זו, כמפורט להלן.

12 40. אני מקבל את טענת הנתבעת, כי יתכנו מקרים בהם כתב המצטט גורם כלשהו באופן
13 מדויק וכשמובן מהכתבה שהציטוט אינו משקף בהכרח את האמת או את דעתו של הכתב
14 הוא יחסה תחת הגנת ה"אמת בפרסום", גם אם תוכנם של הדברים אינו אמת. ראו דבריו
15 של המחבר א' שנהר בספרו דיני לשון הרע (1997):

16 "פרסום עשוי להביא דברי לשון הרע כציטוט של אדם אחר. הכלל הוא
17 שמפרסם החוזר על דברי זולתו לא יוכל בדרך כלל ליהנות מהגנת "אמת
18 דיברתי" באמצעות הטענה שהאדם שאותו ציטט אכן אמר את הדברים.
19 הסיבה לכך היא שהאדם הסביר יסיק לרוב מפרסום, החוזר על השמעה
20 שאמר אדם אחר, כי דברי ההשמעה עצמם היו אמת, ואם לא במלואם אזי
21 בחלקם- שהרי ההנחה המקובלת היא ש"אין עשן בלי אש" ושאדם לא
22 יחזור על השמצות שהשמיע אדם אחר אם לא יאמין שיש ממש באותן
23 השמצות. לפיכך מפרסם של פרסום חוזר כזה יהנה מהגנת אמת הפרסום
24 רק אם יוכיח את אמיתות דברי ההשמעה שעליהם חזר. אולם, כאשר עצם
25 אמירת הדברים המשמיצים מהווה עובדה חשובה בפני עצמה, והפרסום
26 החוזר אינו מאמת את הדברים ואינו מוסיף להם נופך של אמינות אלא
27 מציגם כטענה גרידא של אדם מסוים, עשוי בית המשפט להסתפק בהוכחת
28 העובדה שהדברים אכן נאמרו" (עמ' 218-219).

29 41. ובת"א (מחוזי ב"ש) 7129/99 אורי שמש נ' משה שמעון, מיום 10.10.04:

30 "ביחס לפרסום חוזר של דברי לשון הרע שאינו מאמת את הדברים ואינו
31 מציג אותם בעמדת המפרסם, ומסתפק בציון העובדה שהדברים נאמרו על
32 ידי אדם אחר, יכול הדבר להעמיד הגנה של "אמת הפרסום" בתנאי

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1 **שהמפרסם הגביל את הפרסום לעצם העובדה שהדברים נאמרו על ידי אותו**
 2 **אדם בלי להוסיף עליהם..".**
- 3 42. אולם זה לא המצב בענייננו. ראשית – מהכתבה עולה כי הכתב אכן מאמין בדברים
 4 שפרסם. הוא לא הציג את הדברים כאמירה שתוכנה מוטל בספק ואף לא הציג את דברי
 5 השחקנים כאמירה שיש חשיבות בעצם אמירתה (להבדיל מחשיבות תוכנה).
- 6 43. אם רצתה הנתבעת להיבנות מהטענה בדבר אמתות האמירה (בניגוד לאמתות הדברים)
 7 הרי שהיה עליה להוכיח כי הדברים שהובאו בכתבה הם אך בבחינת הבאת דברים בשם
 8 אומרם, מבלי שישתמע שעסקינן בעובדה מוכחת בה הכתב מאמין, ומבלי להוסיף על
 9 הדברים או לפרשם. לא זה המקרה שלפנינו. נושא הכתבה הוא התנהגות התובע ולא עצם
 10 האמירה של השחקנים וכך גם העניין הציבורי הנטען הוא בתובע ולא באותם שחקנים,
 11 ששם אף לא הוזכר, ושאינן חשיבות לכך שהם אלו שאמרו את הדברים.
- 12 44. שנית – הנתבעת לא הוכיחה כי הדברים שנכתבו בכתבה הם הדברים המדויקים שנאמרו
 13 לכתב על ידי אותם שחקנים. היה על הנתבעת להוכיח, כי הדברים שפורסמו בכתבה אכן
 14 נאמרו על ידי השחקנים (או שמא השחקן) וכי הדברים הובאו על ידי הכתב במדויק, זאת
 15 היא לא עשתה.
- 16 45. כך, מהכתבה עולה, כי הדברים נמסרו לכתב מפי מספר שחקנים ("כך לפי שחקנים שהיו
 17 **ליד האירוע. לפיהם...**") בעוד מעדותו עולה, כי שוחח רק עם שחקן אחד (עמוד 17
 18 לפרוטוקול, שורה 11). ועוד, כאמור לעיל, כלל לא היו שחקנים "שהיו ליד האירוע". הכתב
 19 אף בחר לצטט את השחקן בכתבה, כמי שאמר: "זה היה מביך לראות את זה. יש מספר
 20 **שחקנים שלא מקבלים קרדיט מהמאמן וכמעט לא משחקים**" אולם המשפט שקדם
 21 **למשפט זה "לפיהם, האווירה הייתה חמה ולא היה חסר הרבה כדי שהשחקן יגיע לעימות**
 22 **פיזי עם המאמן, כאשר בהתערבות השחקנים זה נמנע"** לא הובא כציטוט מפי השחקן.
 23 הדברים לא הובאו בכתבה כציטוט של שחקן כלשהו, אלא כפרשנות או כעובדה עליה
 24 העידו, כביכול, מספר שחקנים.
- 25 46. משנשאל בחקירתו מה נאמר לו על ידי השחקן, הכתב לא אמר שהשחקן אמר לו שנמנע
 26 עימות פיזי בזכות התערבות שחקנים (עמוד 18 לפרוטוקול, שורות 28-31):
- 27 "ש.אני חוזר על השאלה, על בסיס מה כתבת שהעימות הפיזית נמנע רק
 28 בהתערבות השחקנים שהחזיקו אותו, על בסיס מה כתבת את זה?
 29 ת. השחקן שדיבר איתי הוא אמר לי את הדבר הזה, הוא סיפר לי שהיה שם
 30 עימות סוער בין המאמן לשחקן והשחקנים היו שם אח"כ התערבו ומנעו את
 31 החרפת העניינים".

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1 47. מה הוא "עימות סוער"? מה היא אותה "החרפת עניינים"? האם הכוונה לניסיון של התובע
2 להתעמת פיזית עם המאמן? זאת לא נאמר מפורשות מפי השחקן (על פי עדות זו). אומנם
3 בסוף חקירתו השיב הכתב כי אותם שחקנים אמרו לו שהתובע "רצה להרביץ למאמן"
4 (עמוד 19 לפרוטוקול, שורה 36 עד עמוד 20, שורה 1), אולם גם שם לא נטען כי המילים
5 בהם השתמש בכתבה נאמרו על ידי השחקן שדיווח לו על האירוע. השחקן לא זומן להעיד
6 והנתבעת והכתב אינם צריכים להיפגע מכך שלא חשפו את המקור העיתונאי, אולם לא
7 הובאה כל ראיה (תרשומת מזמן אמת או כל ראיה אחרת) המעידה על הדברים שנאמרו על
8 ידי אותו שחקן.
- 9 48. בנסיבות אלו, לא מצאתי שהנתבעת הוכיחה כי הכתב הביא את הדברים שנאמרו לו על ידי
10 אותם שחקנים (או שמא שחקן) באופן מדויק וכי אין בהם תוספת או פרשנות של הכתב.
- 11 49. טענות הנתבעת כי גם הדובר העיד על כך שמשפר שחקנים אמרו לו שהיה ניסיון לעימות
12 פיזי מצד התובע אינן מועילות לה לעניין זה. הכתב הודה כי שוחח עם הדובר רק **לאחר**
13 פרסום הכתבה וממילא הנתבעת אינה יכולה לטעון כי פרסמה את דבריו. אמתות האמירה
14 (בניגוד לאמתות תוכן הדברים) ממילא אינה יכולה להתייחס לאמירה מאוחרת לפרסום.
15 כאמור, הדובר העיד כי הוא אינו יודע האם דברי אותם שחקנים היו אמת וכי שחקנים
16 אחרים אמרו דברים הפוכים. הדובר, באופן מתמיהה, אף לא זכר מי הם אותם שחקנים
17 שאמרו לו את הדברים. הדובר אף הבהיר כי הוא לא מסר לכתב את הדברים וכי הוא אינו
18 נוהג למסור מידע מסוג זה לכתבים (עמוד 5 לתמליל, שורות 1-5). לעניין זה אציין כי עדות
19 הדובר אומנם מעלה תהיות (ועל כך להלן). אך, כאמור, השיחה עם הדובר נעשתה רק לאחר
20 פרסום הכתבה.
- 21 50. לסיום פרק זה אוסיף, כי מעדות הכתב עולה, כי הוא אף לא עשה מאמץ סביר על מנת
22 לאמת את העובדות שפורסמו בכתבה. הכתב הבהיר כי הסתמך על אמירתו של שחקן אחד
23 בלבד (שלטענתו הוא אמין במיוחד). זאת, תוך התעלמות מכך שיתכנו מקרים (ועל פי עדות
24 יתר העדים הדבר אף נפוץ) בהם שחקן (הנהנה מחסיון מקור עיתונאי) יחפוץ לפגוע בשחקן
25 אחר ממניעים שונים.
- 26 51. הכתב הבהיר כי הוא פנה לדובר, למאמן ולשחקן נוסף רק לאחר פרסום הכתבה (עמוד 17
27 לפרוטוקול, שורות 9-37) וכי אל התובע הוא לא פנה כלל. על פי עדותו, המאמן אף לא
28 אישר לו שהיה ניסיון לעימות פיזי (עמוד 18, שורות 3-4). הדובר העיד כי לא מסר לכתב
29 על עימות פיזי שנמנע כאמור. עם זאת עדותו של הדובר העלתה תהיות ודומה כי בהחלט
30 יתכן שאישר לכתב כי חלק מהשחקנים אמרו שהיו צריכים להפריד בין התובע למאמן. כך
31 אף עולה מתצהירו של התובע (שייחס לדובר "הדלפת" מידע זה) וכך גם עולה מהסכם
32 הפשרה שנחתם בין הקבוצה לתובע. בעדותו של התובע זה אף הבהיר כי "אני ביקשתי
33 שיירשמו שלא הייתה כל אלימות פיזית. הקבוצה ראתה שדובר הקבוצה לאחר שהצגתי

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

1 להם את הכתבה מ-YNET בטענה שלא גוננו עליי ואפילו לא שאלו אותי על תגובה ולאחר
2 שדובר הקבוצה העביר מידע שגוי שאם תואילו להסכים איתי זה אומר שהקבוצה
3 שהדובר הוא חלק ממנה והקבוצה יודעת את המידע שהועבר ל-YNET שהעביר מידע
4 שגוי בדבר אלימות פיזית מכל סוג שהוא אז הקבוצה הצהירה שהיא חוזרת בה מכל טענה
5 שהיא או אישום".
6 אולם, הכתב פנה לדובר הקבוצה רק לאחר פרסום הכתבה והוא אינו יכול להסתמך על כך.
7 הגם שאין חולק כי עובדות אלו לא אומתו עם המאמץ ועם התובע אליו הכתב כלל לא פנה.
8 52. לאור האמור לא מצאתי כי הנתבעת הרימה את נטל הוכחת הגנת "אמת בפרסום" לפי
9 סעיף 14 לחוק.

10

11

הגנת תום הלב – סעיף 15 לחוק

12

13 53. האמור לעיל יפה גם לעניין טענת הנתבעת בדבר הגנת תום הלב שבסעיף 15 לחוק. הנתבעת
14 לא הוכיחה שפעולות הכתב נכללות באחת מהנסיבות המפורטות בסעיפיו הקטנים של
15 הסעיף.

16 54. לטענת הנתבעת פעולות הכתב כלולות בסעיף 15(2) לחוק: "היחסים שבינו לבין האדם
17 שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו
18 פרסום".

19 55. טענת ההגנה שבסעיף 15(2) כוללת 4 מרכיבים מצטברים: ראשית, על המפרסם להראות
20 שהייתה עליו חובה לפרסם; שנית, יש להצביע על כך שהחובה חלה בנוגע לכל מי שאליו
21 הופנה הפרסום; שלישית, יש להוכיח שהחובה אכן חייבה את הנתבע לפרסם את הפרסום
22 המסוים המהווה את עילת ההליך, ורביעית, שהפרסום נעשה בתום לב (שנהר- עמ' 282).
23 בעניין אילנה דיין פסק כבוד הנשיא בדימוס, השופט א. גרוניס, כי פרשנות לשון החוק
24 מלמדת שההגנה בנויה משלושה רכיבים ששילובם מקים חובה לפרסם - היחסים שבין
25 המפרסם לנמען הפרסום, תוכנו של הפרסום, והנורמה החוקית, החברתית או המוסרית
26 המחייבת לפרסם דברים אלה. פרסום החורג מתפוצת הנמענים שכלפיהם קמה החובה,
27 לא יוכל לזכות להגנה לפי סעיף זה. באשר לתוכנו של הפרסום, רק מידע אשר לנמען עשוי
28 להיות עניין לקבלו יש בו להקים חובה להעביר לו את המידע, היינו לפרסם את הדברים.

29 56. בעבר נקבע כי לא מוטלת על העיתונאים חובה מיוחדת לפרסם דברים בעלי עניין ציבורי,
30 מעבר לחובה הרגילה המוטלת על כל אזרח וההגנה תקום אך ורק כאשר נשקפת סכנה לחיי
31 אדם לבריאותו או לרכושו, ולכן גם לא עומדת לעיתון הגנה מיוחדת (ע"א 213/69 חברת
32 החשמל לישראל נ' עיתון הארץ בע"מ, פ"ד כג 87 (1969). בית המשפט העליון ב-ע"א

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

1 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, סה(3) 369 (2012) קבע כי מדובר בהלכה ותיקה
2 שבמידה רבה אבד עליה הכלח והיא אינה מתאימה עוד למציאות דהיום, למעמד שניתן
3 לחופש הביטוי ולתפקיד העיתונאות בחברה המודרנית. מידע שיש בו כדי להעלות על סדר
4 היום סוגיות חברתיות ומוסריות חשובות, ראוי שייחשב כמידע שיש לגביו חובה מוסרית
5 או חברתית לפרסמו באופן המוגן מפני תביעת לשון הרע וכדברי השופט פוגלמן ההגנה
6 הנזכרת בסעיף 15(2) רחבה בהרבה מן הצורך להתריע מפני אסון ומגיפה וכי היא עשויה
7 להשתרע גם על יצירת דיון ציבורי בעניינים בעלי חשיבות ציבורית ניכרת. יחד עם זאת,
8 נקבע שהרחבה זו יש לאזן באמצעות הצבת חסמים שיימנעו את ניצולה לרעה של ההגנה.
9 חסמים אלו הנם קיומם של שני תנאים מצטברים, אשר רק בהתקיימם יחסה הפרסום
10 תחת הכנת הסעיף: עניין ציבורי חשוב ומשמעותי ועיתונאות אחראית:

11 **"..רק מפרסם שיוכיח כי פעל בהתאם לסטנדרטים מחמירים של**
12 **זהירות עיתונאית, ועשה כן בתום לב, יוכל לחסות תחת ההגנה. מנגד,**
13 **תינתן הגנה רחבה יותר לפרסומים עובדתיים בעניין ציבורי בעל**
14 **חשיבות משמעותית ובכך תפחת השפעתו של "האפקט המצנן" על**
15 **חופש הביטוי וחופש העיתונות, בעניינים המצויים בליבת ערכים אלו."**

16 באשר ליסוד "עניין ציבורי משמעותי" נפסק כי רק עניין ציבורי בעל משמעות רחבת ידיים
17 ייחסה תחת ההגנה:

18 **"לטעמי, כדי לזכות בהגנת "חובת הפרסום" אין להסתפק בעניין**
19 **ציבורי גרידא, אלא ראוי לתחום את ההגנה לעניין ציבורי משמעותי.**
20 **לשון אחר- חובת פרסום, שהגנה מפני לשון הרע בצידה, תקום**
21 **למפרסם רק כאשר מדובר בעניין שחשיבותו הציבורית רבה."**

22 57. בענייננו, נראה כי קשה לומר שמדובר בפרסום בעל "עניין ציבורי משמעותי", גם אם ייתכן
23 שבהקשר הספציפי של עיתונות הספורט, מדובר בפרסום שיש בו עניין ציבורי רב. מכל
24 מקום, לאור קביעתי (לעיל ולהלן) לעניין אי עמידת הנתבעת בהוכחת עמידתה בסטנדרטים
25 מחמירים של זהירות עיתונאית (הסתמכותה על שחקן אחד בלבד), לא מצאתי לקבוע
26 מסמרות בעניין.

27 58. יתרה מכך, הנתבעת לא סתרה את החזקה שבסעיף 16 (ב) (2) לחוק, לפיה חזקה שהפרסום
28 לא נעשה בתום לב מקום בו הדבר שפורסם לא היה אמת והמפרסם לא נקט לפני הפרסום
29 אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לאו.

30 59. כאמור, תוכן הפרסום לא היה אמת ולא מצאתי שהנתבעת נקטה באמצעים סבירים על
31 מנת להיווכח אם הפרסום נכון אם לאו.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1 60. הנתבעת אף לא סתרה את טענות התובע כי יש לשלול ממנה את הגנת תום הלב, לפי סעיף
2 17 לחוק, משלא פרסמה הכחשה או תיקון תוך זמן סביר.
- 3 61. סעיף 17 שכותרתו "שלילת הגנת תום לב" קובע כי:
- 4 "פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת לא תעמוד הגנת תום לב לעורכו,
5 למי שהחליט בפועל על הפרסום או לאחראי על אותו אמצעי תקשורת
6 אם הנפגע, או אחד הנפגעים, דרש ממנו לפרסם תיקון או הכחשה מצד
7 הנפגע ולא פרסם את התיקון או ההכחשה בכותרת מתאימה במקום,
8 במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה אותה לשון הרע, ותוך זמן סביר
9 מקבלת הדרישה; ובלבד שהדרישה הייתה חתומה בידי הנפגע,
10 שהתיקון או ההכחשה לא היה בהם משום לשון הרע או תוכן בלתי
11 חוקי אחר, וארכם לא חרג מתחום הסביר בנסיבות".
- 12 62. בענייננו, עולה מחומר הראיות כי במכתב מיום 17.6.22 דרש התובע מהנתבעת, בין היתר:
- 13 "הינד נדרש להתנצל ולחזור בך מהדברים, ולפרסם התנצלות
14 והכחשה זו, באתר האינטרנט במדור הספורט בדיוק כפי שפורסמו
15 דברי הלשון הרע".
- 16 63. במכתב התגובה ששלחה הנתבעת לתובע למחרת (ביום 18.6.20), צוין לגבי הדרישה הנ"ל
17 כי:
- 18 "ככל שמרשך ו/או מי מטעמו יהיה מעוניין למסור את תגובתו לאירוע
19 נושא הפרסום, מרשיי יהיו מוכנים לתת לכך את הבמה, בכפוף כמובן
20 לשיקולי עריכה".
- 21 64. מכאן, שהנתבעת לא פעלה בהתאם להוראת סעיף 17 לחוק ולא פרסמה תיקון או הכחשה
22 כפי שנדרשה. אולם, התובע בחר שלא להיענות להצעה שניתנה לו על ידי הנתבעת. אומנם
23 טענת התובע כי פרסום תגובתו (שלא על דרך של תיקון או התנצלות) הייתה מזיקה לו
24 ומעלה את הפרשה שוב לסדר היום, אולם התובע לא פנה שוב אל הנתבעת ומסר לה את
25 עמדתו זו.
- 26 65. עוד עולה מחומר הראיות, כי מספר ימים לאחר מכן, ביום 29.6.20, נחתם "הסכם פשרה"
27 בין התובע לבין הקבוצה בו צוין בין היתר כי הקבוצה תדאג לפרסם הודעה לתקשורת
28 כדלקמן:
- 29 "הקבוצה תפרסם הודעה לתקשורת מטעמה בה היא מודיעה על
30 ההליך המשמעותי אשר נוהל ותציין כי לאחר בירור מלוא העובדות

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1   **נקבע מפורשות כי השחקן לא פעל באלימות וכי ההליך המשמעתי**
2   **התקיים בגין הדברים אשר נאמרו ע"י השחקן למאמן הקבוצה וללא**
3   **כל רכיב של אלימות פיזית.**
- 4   **הקבוצה תציין בהודעתה לתקשורת כי דור הינו שחקן הקבוצה וכי הוא**
5   **צפוי להמשיך בשורות הקבוצה עפ"י האמור בהסכם העסקתו וכי**
6   **הצדדים הסכימו על עונש חינוכי בכדי לאפשר לקבוצה להתרכז**
7   **במשימתה החשובה והיא הישארות בליגת העל".**
- 8   66. דומה כי פרסום שכזה מצד הקבוצה היה יכול להוות פתרון כפי שביקש התובע מהנתבעת
9   במכתבו. אולם פרסום זה לא בוצע בסופו של יום והתובע אף לא טען כי נעשה מצדו ניסיון
10   לפנות אל הקבוצה או אל הנתבעת לפרסום תגובה בנוסח זה. יתרה מכך, בהסכם הנ"ל (סעי'
11   10 להסכם) צוין כי הצדדים מסכימים שלא לפרסם הודעה לתקשורת עד ליום 3.7.20
12   וכשנשאל התובע בחקירתו לגבי פרסום ההודעה לתקשורת, השיב כי למעשה כבר לא היה
13   מעוניין בכך וכל הודעה אחרת הייתה יכולה לגרום לו נזק (עמ' 11 לפרוטוקול הדיון מיום
14   31.10.21).
- 15   67. אם כן, נראה כי התנהלות התובע מלמדת כי בפועל ויתר למעשה על האפשרות של פרסום
16   הודעה לתקשורת. זאת עשה מטעמיו הוא. אולם אין באמור כדי ללמד (בהכרח) שיש
17   לדחות את טענתו מכוח סעיף 17 לחוק, לעניין "שלילת תום הלב", שכן הסעיף עוסק
18   בהתנהגות המפרסם ולא בהתנהגות הנפגע ולא הוכח שהתובע אמר לנתבעת כי הוא אינו
19   חפץ בפרסום. מכל מקום, לאור קביעותיי לעיל, איני נדרש להכריע בעניין זה.
- 20   68. לסיום פרק זה אוסיף, כי אני ער לעובדה שיש להגן על חופש העיתונות וכי ראוי להבטיח
21   את התקיימותה של עבודה עיתונאית אחראית ואף כי במסגרת זו יש למנוע תביעות
22   השתקה או פסיקות שיהוו "אפקט מצנן" לעבודה עיתונאית, אשר אין להקל ראש
23   בחשיבותה. הפסיקה אף הכירה בכך שלעיתים פרסומים שגויים יזכו להגנת תום הלב
24   מטעמים אלו.
- 25   69. אולם, מנגד, אין לעודד פרסומים העלולים לפגוע במושא הפרסום, כשהם נעשים ללא
26   ביקורת ובחינה סבירה. גם אין די בכך שכתב ייחס אמירה פוגענית לאדם אחר, על מנת
27   להכשיר פרסום פוגעני שלא נבדק ואומת. כאמור, במקרה זה הכתב הסתמך אך ורק על
28   עדותו של שחקן אחד שכלל לא נכח באירוע. את הכתבה פרסם לפני שפנה לשחקן הנוסף,
29   לדובר ולמאמן ולתובע הוא כלל לא פנה.
- 30   70. איני סבור שבמקרה זה יש לעשות שימוש בהגנה הגורפת של סעיף 15 לחוק. אכן יש לעודד
31   עיתונות אך יש לעודד עיתונות אחראית הבודקת את המידע אותו היא מפרסמת טרם
32   פרסומו. עם זאת, יכול ויהיה באמור כדי להוות שיקול בקביעת גובה הפיצוי.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

לשון הרע, פיצוי ללא הוכחת נזק ושיעור הפיצוי:

1

2

3 71. משקבעתי, כי הנתבעת פרסמה לשון הרע על התובע וכי לא עומדות לה ההגנות שבחוק,

4

אדרש לשאלת זכאותו של התובע, לפיצוי ולשיעורו של פיצוי זה.

5

72. לא הוכח כי נגרם לתובע נזק (ממוני) מהפרסום. לא הוכח כי הקרירה הספורטיבית של

6

התובע נפגעה בשל הפרסום ולא הובאו ראיות או עדים להוכחת טענה זו (שאף דומה כי

7

נזנחה על ידי התובע). בנסיבות אלו, בחר התובע לתבוע פיצוי סטטוטורי - ללא הוכחת נזק,

8

מכוח סעיף 7(א) לחוק. מהבחינה העיונית הדבר אפשרי אולם בקביעת הפיצוי יש לבחון כל

9

מקרה ונסיבותיו.

10

73. אשר לגובה הפיצוי: ברע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף ואח' (14.8.01) נפסק כי:

11

"לשם השגתן של מטרות תרופתיות אלה אין להסתפק בפיצוי סמלי, אך

12

גם אין להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם. הפיצוי התרופתי

13

לא נועד אך להצהיר על הפגיעה. הוא גם לא נועד להעשיר את הנפגע.

14

הפיצוי התרופתי נועד להעניק פיצוי מלא על הנזק שנגרם - לא פחות ולא

15

יותר (השוו ע"א 357/80 הנ"ל) ... על בית המשפט לפסוק פיצוי מלא

16

המשקף את מלוא הנזק - הרכושי והלא רכושי שנגרם לניזוק (ראו ע"א

17

492/89 סלוניס נ' דבר בע"מ).

18

בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף

19

הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל

20

שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא

21

אינדיווידואלית. אין לקבוע 'תעריפים'. בכל מקרה יש להתחשב בטיב

22

הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים..."

23

74. הפיצוי בגין לשון הרע, הוא "פיצוי תרופתי" וככלל בית המשפט אינו פוסק "פיצוי עונשי"

24

אלא במקרים חריגים (עניין אמר לעיל):

25

"פיצוי החורג מעבר לפיצוי התרופתי - בין שהוא פיצוי נומינלי ובין

26

שהוא פיצוי עונשי - מחייב הצדקה מיוחדת..."

27

גם אם יש לדיני הפיצויים בגין לשון הרע תפקיד מחנך ומרתיע, אין בו,

28

בתפקיד זה, כדי להגדיל את הפיצוי התרופתי מעבר למידותיו

29

הטבעיות... בגדר הפיצוי התרופתי ההיבט המרתיע וההיבט החינוכי

30

מוצאים את ביטויים בעצם הטלתה של חובת הפיצויים, בקביעת שיעור

31

הפיצויים על-פי אמות-מידה אמיתיות של השבת המצב לקדמותו

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

- 1 ובהגברת הפיצוי מקום שהתנהגות המזיק מגבירה את הנזק. הגדלת
2 הפיצוי בשל טעמים הרתעתיים ומחנכים מעבר לנדרש להשבת המצב
3 לקדמותו תערער את האיזון הראוי בין הזכויות החוקתיות הנאבקות על
4 הבכורה במסגרת דיני איסור לשון הרע".
- 5 75. לא מצאתי כי נסיבותיו של מקרה זה מצדיקות חריגה מכלל זה או כי יש בהן להצדיק
6 פסיקת "פיצוי עונשי".
- 7 76. כאמור, תכלית הפיצוי ללא הוכחת נזק, לפצות את מי שנפגע בעקבות לשון הרע, גם
8 במקרים בהם אין ביכולות להוכיח במדויק את הנזק שנגרם לו. לפיצוי זה אף תכלית
9 הרתעיתית – "פיצוי שיש בו הרתעה – ועמה חינוך" (רע"א 2015/15 מאיר פלבסקי נ' חברת
10 מקור הפורמייקה בע"מ (4.8.16)).
- 11 77. בנסיבותיו של מקרה זה, מצאתי כי התובעת פרסמה לשון הרע מבלי שבדקה, עובר
12 לפרסום, כנדרש, האם האמור בו אמת אם לאו. הפרסום נעשה באתר ספורט ידוע ומוכר.
13 78. דומה שאין מחלוקת, כי מרבית האמור בכתבה הוא אמת, כי התובע אכן הטיח במאמן
14 דברים שאינם ראויים (וראו לעניין זה גם עדותו של התובע בעמוד 5 לפרוטוקול, שורה 26
15 עד עמוד 6, שורה 9). גם העימות בין התובע לשחקן הנוסף (שקדם לחילופי הדברים בין
16 התובע למאמן) לא הוכחש והטענה כי התובע דחף את אותו שחקן לא התבררה די צרכה
17 בהליך זה (הגם שהמאמן והדובר העידו כי נמסר להם שהתובע דחף את השחקן – עמוד
18 13 לפרוטוקול, שורה 30 ועמוד 6 לתמליל) ומכל מקום, היא כלל לא נכללה בפרסום.
- 19 79. אוסיף, כי פרשה זו זכתה לפרסומים נוספים, בכלי תקשורת נוספים (וראו חקירת התובע
20 בעניין זה) אולם מהם לא ניתן ללמוד כי התובע התכוון להתעמת פיזית עם מאמנו.
21 80. טענותיו של התובע בדבר הנזקים שנגרמו לו נטענו בעלמא, ללא תימוכין וללא ראיה לנזק
22 בפועל. המדובר בטענה הנעדרת כל ביסוס ותשתית וקשה להידרש לה. לא הוכח שבשל
23 פרסום זה (או פרסום זה דווקא) קבוצות אחרות לא היו מעוניינות בשירותיו, אולם הוכחת
24 נזק שכזה בנסיבותיו של מקרה זה היא קשה מאד. לשם כך נועד הפיצוי ללא הוכחת נזק.
25 81. בנסיבותיו של מקרה זה, כאמור לעיל, איני סבור כי לתובע נגרם נזק ממוני כבד מהפרסום,
26 הגם שבהחלט יתכן שנגרם לו נזק מסוים. גם התובע וגם עדי הנתבעת הבהירו כי מעשה
27 של אלימות מצד שחקן נגד מאמן הוא חמור ביותר וכך הוא אף נתפס במועדוני הכדורגל.
28 המאמן והדובר (כמו התובע עצמו) הבהירו כי יש להבדיל בין מקרה שכזה למקרה של
29 אלימות בין שחקנים (עמוד 13 לפרוטוקול, שורה 32) או מקרה של אמירות לא ראויות
30 וחצופות מצד שחקן כלפי מאמן (עמוד 7 לתמליל, שורות 14-23).
- 31 82. כאמור, בהתאם לפסיקה: "פסיקת הסכום נעשית בדרך של אומדן ותוך שעל בית המשפט
32 להביא בחשבון מגוון שיקולים ובהם עוגמת הנפש שנגרמה מהפרסום, הנזק שנגרם לנפגע
33 מהפרסום, תפוצת הפרסום, היקף הפגיעה, הקשר בין הנפגע לבין קהל היעד אליו היה מיועד

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 10972-11-20 גלילי נ' ידיעות אינטרנט

תיק חיצוני:

1 הפרסום, כמו גם את התנהגות המפרסם" (ת.א. (ת"א) 50978-03-19 מיכאל רכס מקסים נ'
2 עודד רומנו (17.2.21).
3 83. לאור כל האמור לעיל, בנסיבותיו של מקרה זה, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת
4 השיקולים הנדרשים לכך, ובכלל זה: הנזק שנגרם לתובע; מהות הפרסום ותפוצתו; פוטנציאל
5 הפגיעה בשמו הטוב של התובע; הפרסומים הנוספים; והשיקולים הנוספים שפורטו לעיל,
6 מצאתי להעמיד את גובה הפיצוי על סך של 15,000 ש"ח.

7

8

סוף דבר:

9 84. התביעה אפוא מתקבלת באופן חלקי (לעניין סכום התביעה).
10 85. הנתבעת תשלם לתובע סך של 15,000 ש"ח.

11 86. אשר להוצאות: בשים לב לתוצאות ההליך, לסכום התביעה לעומת תוצאות פסק הדין,
12 ולהחלטות שניתנו במהלך ההליך ובכלל זה לצורך בקיום שתי ישיבות הוכחות, מצאתי לחייב
13 את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט בסך של 1,922 ש"ח ושכר טרחת עו"ד בסך של 7,000
14 ש"ח. כן תישא הנתבעת בהוצאות העדים כפי שנפסקו בפרוטוקול הדיון. אזכיר לנתבעת כי
15 בתיק הופקדו סכומים להבטחת הוצאות העדים.

16

17

18

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ב, 28 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

19

אודי הקר, שופט

20

21

